

[Arentoft]

Århus amt og 1 sparekasse i Jylland og 1 bank på Fyn.

Disse bøder er ikendt på grundlag af Statsskattedirektoratets cirkulære 1977-12 af 7. december 1977, bødecirkulære.

Ifølge dagspressen, Jyllands-Posten den 19. januar 1978, er skattevæsenet nu indstillet på at give en generel amnesti til skatteydere, der har haft sorte penge, som de ikke har opgivet renterne af. Det vil derfor være mest retfærdigt, om denne generelle amnesti kommer til at omfatte alle skatteydere.

Besvarelse (31/1 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

I anledning af det stillede spørgsmål skal jeg oplyse følgende:

Den stikprøvekontrol i 9 pengeinstitutter, der henvises til i spørgsmålet, blev gennemført i begyndelsen af 1976 i henhold til § 8 C, stk. 3, i henhold til den dagældende skattekontrollov, og de skatteefterbetalingsager, som kontrolaktionen gav anledning til, er i alt væsentligt færdigbehandlet af statsskattedirektoratet.

Det er ikke korrekt, når det i begrundelsen for spørgsmålet anføres, at bøder i disse sager er ikendt på grundlag af statsskattedirektoratets cirkulære af 7. december 1977, der er trådt i kraft den 22. november 1977, og som finder anvendelse på forhold, der er begået efter den 22. november 1977. Cirkulærets regler skal dog også anvendes på forhold, der er begået før den 22. november 1977, men hvor endelig afgørelse endnu ikke var truffet før nævnte dato.

Som nævnt er de nævnte stikprøvesager stort set afsluttet, og jeg har ikke til hensigt at tage dem op igen med henblik på lempeligere afgørelse.

Med hensyn til den i spørgsmålet omtalte amnesti over for skatteydere, der står til bøder for ikke opgivne indestående beløb og renter, kan jeg oplyse følgende:

Der er ikke i skattelovgivningen hjemmel til at give amnesti, og der vil ikke blive tale herom. Pressens oplysninger er ikke korrekte.

Der vil alene blive tale om, at man for at begrænse det store antal sager, der må forventes at fremkomme, giver skattemyndighederne adgang til at lade visse mindre sager

passere, uden at der stilles krav om efterbeskatning.

Til *miljøministeren* (20/1 78) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Kan ministeren oplyse om, hvornår et landbrug med svineavl, beliggende i landzone, kan regnes som svinefarm?«
(Spm. nr. 380).

Begrundelse.

Spørgsmålet er af stor betydning for den del af landbruget, der ønsker at specialisere sig på dette område, men ikke vil risikere at få lovmæssige besværligheder af at blive regnet som fabrik.

Besvarelse (2/2 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Spørgsmålet om, hvorvidt etableringen af en »svinefarm« kræver godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven, eventuelt tilladelse efter by- og landzoneloven, beror på en konkret vurdering af forholdene på stedet.

I forhold til miljøbeskyttelsesloven har det betydning, om en svineproduktion er et led i en almindelig landbrugsdrift, eller om den kan karakteriseres som en »svinefarm«. »Svinefarme« er nemlig optaget på listen over særlig forurenende virksomheder i bilaget til miljøbeskyttelsesloven, hvilket indebærer, at de skal godkendes, før de anlægges eller påbegyndes.

Spørgsmålet, om der i det enkelte tilfælde er tale om en »svinefarm«, afgøres af kommunalbestyrelsen på baggrund af en konkret vurdering. I denne vurdering indgår bl. a. spørgsmålet, om der skal opdrættes svin i større antal, om produktionen er mekaniseret i en sådan grad, at der er tale om en industrilignende produktion. Endvidere vil en ejendoms jordtilliggende i et vist omfang kunne være afgørende for, om der forligger en almindelig landbrugsbedrift eller en »svinefarm«, der skal godkendes efter miljøbeskyttelsesloven.

Miljøankenævnet, der er sidste instans i de pågældende sager, har ved afgørelsen af spørgsmålet bl. a. lagt vægt på, om affaldet (gødningen og ajlen) fra dyreholdet uden miljømæssige betænkeligheder kunne anvendes